

EINA SYKĮ SAVAITĖJE

Kaina: metams 15 lt., pusmečiui 8 lt., 1 mėn. 1 lt. 50 ct. Kareiviams per pusę pigiau. Užsieny metams 25 lt. Atskiras numeris 30 ct. visiems. *Skelbimai:* petito eilutė 40 ct.; prieš tekstą dvigubai. *Adresas:* Kaunas, Nepriklausomybės aikštė.

24 (420) nr.

Kaunas, 1927 m. birželio mėn. 15 — 21 d.

IX metal.

Respublikos Prezidentas Dzūkų krašte.

Šio birželio 12 dieną Respublikos Prezidentas lankėsi Alytaus apskrityje. Kiek anksčiau p. Prezidentas lankėsi Panevėžio ir Mariampolės apskrityuose. Mūsų Tautos Vadą ten sutiko neapsakomu džiaugsmu. Keliai, kur Jis važiuo, buvo užtvėrti žalumynų ir gėlių vartais. Prie tų vartų visur laukė minios žmonių, susirinkusių iš apylinkių pažvelgti į savo krašto Vadovą, pasigerėti Juo, pasiklausyti Jo žodžių, Jo patarimų, pasiguosti Jam savo nelaimėmis. Ir iš tikro, koks neapsakomas džiaugsmas apima žmones, kada į jų tarpą atvyksta gerbiamiausias, brangiausias ir mylimiausias jų Tėvas, kiekvienam Lietuvos užkampėly labai gerai žinomas ir be to dar toks retas svečias! Lietuvos valstybės pirmaisiais kūrimo metais, kada iš nieko reikėjo kurti viską, turėjome vien tik pasiryžimą ir Tautos Vadą — dabartinį Respublikos Prezidentą. Štai, kodėl pirmojo ir dabartinio Prezidento vardas taip visiems žinomas, kodėl jis taip mylimas. Jo vardas tapo lietuviams vienybės simboliu.

Birželio 12-ji diena Alytaus apskrityje dar sykį parodė, kaip mūsų Tautos Vadas yra gerbiamas ir mylimas. Pirmiausia Respublikos Prezidentą džiaugsmingai sutiko Prienai (Mariampolės apskrityje). Kiek džiaugsmo, kiek pasitenkinimo matėsi prienių veiduose.

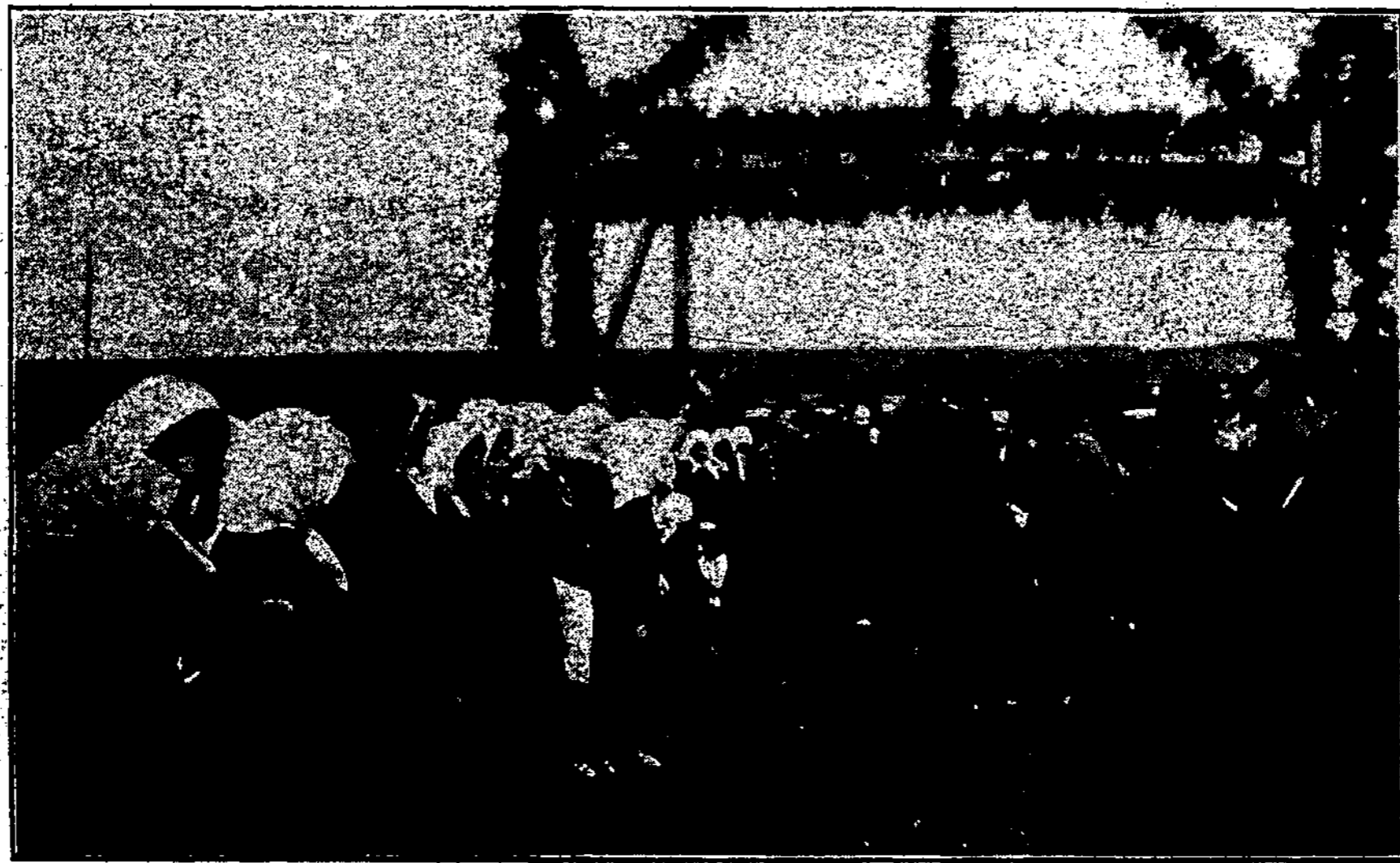
Prie sutikimo vartų atėjo visų tautybių žmonės, gausingos Prienų organizacijos, kad pareikštų savo ištikimybę didžiajam Tautos Vadui. Respublikos Prezidentas, skubėdamas į Alytų, tik trumpai galėjo apsistoti Prienuose ir aplankęs maldos namus (katalikų, liuteronų ir

žydų) bei mokyklas išvyko į Alytų.

Pakelėm į Alytų prisėjo tai vienoj, tai kitoj vietoj sustoti: žmonės, sužinoję, kad pro jų kaimus, miestelius pravažiuos Prezidentas, pasistatė žalumynų vartus ir laukė. Taip pasitiko Birštonas ir dar kelios vietos. Čia Prezidentą sveikino kaimo žmonės — ūkininkai ir laukų darbininkai. Ties kiekvienais vartais Prezidentas sustojo pasveikinti žmones.

lius, priimti jų vaišes, dovanas, ir pasišnekėti. Mūsų Tautos Vadas, kilęs iš artojų tarpo, geriausiai supranta visų artojų reikalus, todėl tie pasikalbėjimai su ūkininkais yra nepaprastai nuoširdūs ir malonūs.

Pagalčiau ir Alytus. Neprivaziuojant miesto, Respublikos Prezidentą sutinka ulanų garbės eskortas ir lydi Jį. Mieste, neatsižūrint į smarkų lietų, Prezidentą sutinka kariuomenė ir minčių minios žmonių. Sveikina ir reiškia savo ištikimybę visų tautybių žmonės, organizacijos, visuomenės veikėjai, mokyklos ir kiti. Alytaus visuomenės vardu sveikina dr. Janavičius, nenuilstamas Alytaus veikėjas, didelis Dzūkijos krašto mylėtojas.

Panevėžiečiai ūkininkai džiaugiasi Respublikos Prezidentą išvydę.

„Policijos“ klišė.

Pasibaigus sveikinimams, Respublikos Prezidentas, garsių „valio“ lydimas, nuvyko į bažnyčią išklaudyti šv. mišių ir pamokslo. Po to vyksta į parado aikštę, kur Jo laukia vietinės įgulos kariuomenė, savanoriai, šauliai, skautai, gaisrininkai. Lietus vis tebelyja. Prie namų iškeltos vėliavos permirkusios ir nusvirusios. Bet alytiškiai to neboja. Būriuojasi ir kelia ovacijų pravažiuojančiam Prezidentui.

Parodos aikštė panaši į ežerą — tiek daug prilijo ir vis dar smarkiai lyja. Prasideda paradas. Įvyksta kažkas nepaprasto. Ulanai ir artilerija, praeidama ceremonialiu maršu, daro stebuklus. Joja kiek išneša arkliai. Purvas ir vanduo tyška į visas puses. Patys kariai tiesiog apmūryti purvais, bet tas jiems nekliudo. Nieko per purvus nematydami, jie jaučia Tautos Vado buvimą ir parodo kaip jie yra pasiruošę vykdyti Vado įsakymus. *Kliūčių jiems nėra, jė — nepergalima jėga, jie ar mirs ar nugalės, tik įsakyk jiems, Tautos Vade!* Tokio pasiryžimo, tokios nuotaikos, tokio parado niekas Lietuvoje, berods, dar nėra matęs.

Po kariuomenės eina savanoriai — 1919, 1920 m. karžygiai. Jų net keletas šimtų! Visi su trikampiais ant rankovių. Daugelio krūtinės puošia Vyties kryžius. Jų veidai rimti, lyg, rodos, tai būtų 1919 metais. Po jų eina šauliai ir skautai. Tai daugumoje jaunuoliai.

Jų veidai linksmi, pilni pasiryžimo. Praėjus gaisrininkams, taip pat labai žvaliems vyrukams, Respublikos Prezidentas vyksta į kareivines, ragauja ulaniškų pietų. Pietūs labai skanūs. Vėliau žiūri pačių kareivinių. Visur švaru ir pavyzdinga. Ulanų veidai linksmi. Iš kareivinių vyksta į žydų maldos namus ir vėliau į alytiečių vaises — priešpiečius Šaulių klube. Čia keliamos ovacijos Respublikos Prezidentui, kariuomenės vadui ir kavalerijos vadui plk. ltn. Plechavičiui. Ukininkai, savanoriai, atsargos kareiviai ir vietos inteligentai juos nešioja ant rankų. Po priešpiečių aplankyta apskrities ligoninė ir Alytaus gimnazija. Visur nepaprastai džiaugsmingai sutikta, gėlėmis apdovanota...

Pavakary Respublikos Prezidentas vėl nuvyko į ulanų pulką, kur buvo kviestas pietų. Atvykęs pirmiausia aplankė pulko daboklę ir šešioms areštuotiems, pulko vadui tarpininkaujant, dovanojo bausmę. Po labai jaukių pietų, Respublikos Prezidentas, ulanų ant rankų išneštas ir palydėtas, išvyko į Kauną.

Šioji kelionė paliko gražiausių įspūdžių. Parodė, kad Dzūkų širdis — Alytus yra skaisti tautiškosios Lietuvos dalis. Dzūkų širdys plaka tais pačiais troškimais, kaip ir kitos lietuvių širdys, ir laukia tos valandos, kada Tautos Vadas prie garbingo žygio — Vilniaus žygio — paragins. Šiandien visa Lietuva yra vieninga.

Kpt. T. Šakmanas.

Pašnekesiai su jaunais kareiviais.

I.

Štai, vyrai, jūs patekote tautiškon mūsų kariuomenėn ir turėsite joje patarnauti keliolika mėnesiukų. Tas, palyginti, visiškai trumpas laikas prabėgs, pamatysite, labai greitai. Tačiau, kad galėtumėte ištikimai ir sąžiningai su rimtu pasiaukavimu tarnauti mūsų Tėvynei — Lietuvai kariuomenės eilėse, aišku, privalote visi gerai žinoti, kam ji yra reikalinga ir kodėl mes privalome joje po metelius atitarnauti.

Nuo pat senovės tarp visų tautų būna atkaklios, smarkios kautynės, karai. Kada kurios nors tautos gyvenamas kraštas likdavo priešininko apniktas (užpultas), tai visi to krašto vyrai imdavo savo šarvus ir drauge eidavo grobuonio priešininko vyti lauk iš savo krašto.

Bet laikui bėgant pasidarė kitaip.

Atsirado būtinas reikalas visada kraštui turėti tam tikrų ginkluotų vyrų organizaciją, kad ši galėtų visada budriai saugoti krašto (valstybės) sienas, reikalui esant ginti jas, nes kada priešininkas įsiveržia į krašto, valstybės vidų, tada jau ne laikas šaukti vyrus priešui vyti.

Tokių ginkluotų, nuolat budinčių ir visada pasirėngusių krašto apsaugai vyrų organizacija ir yra vadinama k a r i u o m e n ė. Jai ir tenka rūpintis visos savo valstybės apgynimu ir apsaugojimu. Ji sergėja visus savo valstybės pakraščius, o jeigu bet kuris priešininkas bando varžtu veržtis per sieną į krašto vidų — sulauko jį. Įvyksta ginkluotų susirėmimų, kurie nušitiesia kartais net keliems metams. Laimi ta pusė, kurios dvasia ir pasiryžimas būna stipresnis.

Kariuomenė ir ramiu laiku valstybės viduje, esant reikalui, suteikia reikalingos pagalbos: tiek vidaus tvarkai palaikyti, tiek ir visiems gyventojams, visuomenei. Padeda didesnes plėšikų gaujas sugaudyti, gaisrus gesinti, saugoti nuo potvynių pavojaus, sniego užpustytas trobas ar traukinius atkasti, ir daugelyje kitų nelaimingų atsitikimų.

Mūsų Tėvynei Lietuvai laisvę — nepriklausomybę iškovojo tikrai mūsų kariuomenė.

Tur būt dar pamenate rusų ir vokiečių viešpatavimo laikus?

Rusai ligi didžiojo karo ką tik norėjo — tą mums darė, negirdėtais visam pasaulyje būdais mus skriaudė,

persekiavo — gaudė lietuviškas knygas, laikraščius ir dargi maldaknyges! Už lietuviškai spausdintą žodelį į kalėjimus ir visam gyvenimui į šaltąjį Sibirą ištremdavo.

Per savo žandarus ir kazokus čiulpė mūsų kraują, sveikatą, jėgas, turtus. Lietuvos sūnus kariuomenėn ėmė ir siuntė į tolimiausius Rusijos kraštus, kur lietuviai dažnai savo gyvybę palikdavo. Tokiomis beširdiškomis priemonėmis rusai visą mūsų tautą, visą kraštą smaugė, marino, neleido mūsų tautiečiams šviestis. Ir lietuviai ilgus metus turėjo visa tai kentėti, pergyventi.

Per didįjį karą mūsų suvargusią Tėvynę pagrobė vokiečiai. Kiek jie iš Lietuvos miško, duonelės, gyvulių ir kitų gerybių išvežė savo faterlandan ir kaip mūsų sprandų jodinėjo, — visi tatai pamename, niekados nepamiršime ir vaikų vaikams papasakosim. Norėdami greičiau visiškai suvokietinti mūsų kraštą, naikino mūsų tautiečius kaip įmanydami: vaikus vokiečių mokyklose, jaunuosius vyrus gaudė ir siuntė vokiečių apkasų kasti, laukų arti, Lietuvos miško kirsti ir vežti besotėn Vokietijon, labiau apsišvietusius lietuvius marino belaisvių stovyklose, žmones badu marino, išvesdami paskutinę karvę, avele ir be jokio pasigailėjimo imdami paskutinį kepalą duonos! Vokiečiai užkariavę mūsų kraštą, buvo mūsų viešpatiais, tad ir viešpatavo čia taip, kaip jų vaizduotė ir begėdiškumas leisdavo.

Tai laikai buvo!

Bet štai, 1918 metų rudenį mūsų tautos vadams iš Vilniaus davus ženklą, iš kaimų ir miestelių ėmė traukti senan Vilniun ir Alytun savanoriai. Susidarė pulkai, atsirado drąsių ir sumanių vadų.

Lietuviai, tiek šimtmečių kankinti ir susibūrę į savą kariuomenę, gališkai sudavė visiems priešininkams į kailį, — ir visai trumpu laiku neprašytieji ponai valdovai bematant išrūko iš mūsų krašto, jau senai laisvės pasiilgusio. Garbė to laiko savanoriams!

Už mūsų kariuomenės nugaros stoji Lietuva. Savo valdžia, sava kalba visose įstaigose ir visam krašte, sava kariuomenė su savais vadais. Savo duonėlę patys valgome, o perteklių užsieniams parduodamė.

Toksai gyvenimas mums visiems yra brangus, per tiek amžių mūsų tėvų svajotas ir tikrai mūsų pagaliau sulauktas. Jei mes nenorime vėl gyventi vergišku gyvenimu ir eiti baudžiavą beširdžiams lenkams, žiauriesiems vokiečiams arba išbadėjusiems rusams, jei mes norime būti visiškai laisvi žmonės, tai privalome tą taip sunkiai iškovotą laisvę branginti ir ginti.

Taigi dabar jau visai aiškiai matote, jog kartą iškovotą laisvę būtina turime ginti ir apginti nuo bet kurių priešų.

Lietuvai laisvę ir Nepriklausomybę iškovoję ginkluotieji Jos sūnūs — kariuomenė, tai kariuomenė tik ir gali tuos laimėjimus apginti, apsaugoti. Gi likusioji krašto gyventojų dalis tik visokeriopai tam kilniam kariuomenės darbui padeda. Todėl kariuomenėje privalo sąžiningai, dorai ir stropiai patarnauti vis

Kariuomenės Vado jubiliejų minint.

(Vidury Respublikos Prezidentas. Iš dešinės — Ministeris Pirmininkas ir Užsienių Reikalų Ministeris prof. Voldemaras ir generolas lt. Nagevičius. Iš kairės — Kariuomenės Vadas gen. Žukauskas ir Krašto Apsaugos Ministeris plk. lt. Merkys.

sveikieji ir tai tarnybai tinkamieji vyrai.

Del tokio kilnaus kariuomenės uždavinio, paskyrimo, jos nariai, kariai, yra visų gerbiami ir mūsų tautiečių mylimi.

Vyr. lt. P. Jurgelevičius.

Varykime toliau pradėtąjį darbą.

Pasisekus pirmajam kareivių ir atsargos kareivių literatūros vakarui - koncertui, — jo rengėjai ir dalyviai žada pradėtojo darbo neužmesti ir toliau jį varyti. Tik savo tarpe pasireiškė dvi nuomonės: vieni nori dar vasarą surengti panašų vakarą, o kiti tik rudenį. Pastarieji savo nuomonę aiškina tuo, kad vasarą, kada gamta, karšta saulutė, vilioja ilsėtis po atvirumi dangumi, salėse rengti vakarus visiškai neįdomu. Vieton poilsio — išeitų varginimas. Literatūros vakaras - koncertas atviroj gamtoj,

prie mūsų sąlygų, sunkiai įvykdomas. Reikia tam tikros pastogės, o ji brangiai kainotų. Be pastogės — visas skaitymas ir koncertinė dalis išsisklaidytų po orą ir neduotų reikalingo išpūdzio. Gamta viską pergaltų. Rudenį, kada niuri gamta visus suvarys po stogų, tada kas kita. Pailsėjus, naujomis jėgomis galima kibti į jau pradėtąjį darbą.

Siaip arba taip Kauno iguloj galima tikėtis ir daugiau panašių vakarų. Bet to mūsų kariuomenės gyvenime dar maža. Būtų pageidaujama, kad ir

Sargyba fronte.

*Šalta Ant žemės naktis nusileido,
Visas pasaulis apimtas miegu,
Šviečia mėnulis išblyškusiu veidu,
Guli apmirę laukai po sniegu.*

*Frontas. Už medžio ramiai susiglaudęs,
Stovi kareivis, žiūri pirmyn,
Rankoje laiko šautuvą suspaudęs,
Snaudulį veja nuo savęs tolyn.*

*Gintis nuo šalčio netur šilto rūbo,
Drasko krutinę baisus kosulys,
Kojos sustingo, rankos sugrubo,
Purto jį visą biaurus šiurpulys.*

*Aiškus mėnulis aukštai jau pakibo,
Deimantais blizga daugybė žvaigždžių
Priešo stovykloj balsai jau nutilo,
Sodžiuos' dar nesigirdi gaidžių...*

*Ramiai prisispaudęs prie medžio nuo vėjo,
Eidamas pareigas savo šventai,
Lietuvis kareivis sargyboj vis stovi,
Rankos' suspaudęs šautuvą tvirtai.*

Ats. kareivis J. Galinis.

Senelio dvasia.

(Skaitytas per pirmąjį kareivių ir atsargos kareivių literatūros vakarą-koncertą)

Ar nuvargęs kovoj, ar paklydęs esi —
eik Tautos šventovėn: ten suteiks tau
stiprybę ir kelią parodys — dvasios žuvu-
siųjų už laisvę Tautos.

I.

Ramiai ilsėjosi žemė tamsiame nakties verpete, vėjas lingavo medžių šakas, kurios liūdnai per šimtmečius gieda galingas praeities giesmes. Mėnulis šypsodamasis sklaido debesų pulkus ir skuba į savo tolimą kelionę, retkarčiais žvilgterėdamas ir apšviesdamas alsuojančios žemės krutinę, ir vėl pasislėpęs už paniūrusių debesų, žvaigždžių viliojamas, bėga ir bėga tolyn.

Toli, gorizonte, žybtelėjo ugnies liežuvis, pasipylė žarijos, ir vėl, rodos, visas turėjo būti ramu, bet ne: pasigirdo vis stipresnis ir stipresnis dundėjimas, sužibo daugybės akių, greitai bėgančių pirmyn, o už kelių minučių praūžė pro sapnuojančią girią ilgas traukinys.

provincijos kariuomenės igulos tokius pat vakarus surengtu.

Iš „Kario“ bendradarbių skaičiaus matyti, kad ir provincijos dalyse yra nemaža jau pasireiškusių literatūros darbe arba ką tik mėginančių, o kiek dar yra, kurie nesistengia savo raštų spaudai siųsti ir iki šiol jie dar nežinomi. Matome, kad jėgų užtektų, o jų jų daug nereikia. Tik reikia gero noro ir iniciatoriaus.

Energingų vyrų dalyse yra, tad tik panorėti reikia. Bet, man rodos, dalių švietimo vadovams kaip tik geriausiai pritiktų čia imtis iniciatyvos. Be to, sėkmingesniam darbui būtų geriausia visiems kariams bendrai ruošti. Karininkai — literatūros mėgėjai daug naujo galėtų įnešti šiame kultūros darbe.

Provincijos dalys taip pat turi gerais balsais dainininkų, muzikos mėgėjų, tik reikėtų juos suburti.

Be to, atsargos karių, ypač didesniuose miestuose, kurie tam darbui tiktų, atsirastų ir pritartų. Tik reikėtų paskelbti per vietos spaudą ar kitu būdu, jeigu tokie patiems kariams būtų iki šiol nepažįstami. Rudeniui atėjus, būtų malonu išgirsti panašių vakarų ir provincijoj. O juk ten, kur mažiausiai yra bent kokių pramogų rengiama, kaip tik daugiausia būtų jie pageidaujami.

Panašiais vakarais pasirodžius Kaunui ir provincijai, vėliau galėtų surengti visų igulų rinktinį vakarą, o laikas tokiam vakarui kaip tik tiktų kariuomenės šventė — lapkričio mėn. 23 d.

Rimtai tuo susidomėkime ir kas jau pradėta — varykime toliau. Iš menkų silpnų jėgų išauga didelės. Tą pastebėjome, ypač mes, kariai.

St. Butkus.

4 p. L. K. Mindaugo pulko karių pietūs metinės šventės dieną. Tuose pietuose dalyvavo Respublikos Prezidentas ir jo palydovai.

II.

Trečios klasės vagonė buvo pilna žmonių: vieni miegojo, nuvarginti kelionės, kiti, paskendę mintyse, tai šypsojosi, tai raukėsi, o vagono ratai dainavo jiems kažkokią trankią ir keistą dainelę. Ant suolelio prie lango, atrėmęs galvą į sieną, snaudė senelis: jo galvą dengė balti, kaip rytmety žerinti sidabro rasa, plaukai; akys giliai pasislėpusios kaktoje jau poilsio valandos belaukė; ilga balta barzda dengė jo sudžiūvusį, gyslomis išpintą veidą, o prasti, namų darbo, rūbai slėpė jo nuvargintus sąnarius. Pypkė, kurią taip gerėdamasis traukė kartis nuo karto, užgeso ir išpuolė iš senelio lūpų.

Priešais senelį, taip pat užmerkęs akis, ar tai miegojo, ar tai paskendęs mintyse, sėdėjo jaunas, gražaus kūno sudėjimo, skausmu pridengtu veidu kareivis; jo alsuojančią krūtinę dengė kareiviškas mundiras, kurio garbė ir galia jam už viską brangesnė.

Krintanti senelio pypkė pažadino senelį ir kareivį — jie abu žvilgtėrėjo vienas į kitą. Kareivis pamatęs, kad senelis kažko lenkiasi žemėn — žvilgtėrėjo ir pakėlė senelio pypkę.

— Ačiū, sūnau, — padėkojo senelis.
— Nėr už ką, tetuši.

Senelis kažko norėjo paklausti, bet susilaikė, tik kiek patylėjęs kreipėsi į Joną (tuo vardu buvo kareivis): „kokiame pulke esi, sūnau, ir kur važiuoji?“

— Tarnauju antrame pėstininkų D. L. K. Algirdo pulke, važiuoju į Šiaulių apskritį aplankyti jaunesnį brolių ir atsisveikinti bei padėkoti motutei, kad mane tinkamai išauklėjo, bet ji daugiau nebe matys manęs, nes vakar atsigulė ant lentos... — tariant tuos žodžius sudrebėjo Jono lūpos, o akyse sužvilgo ašaros.

— O kur tamsta važiuoji?

— Aš, sūnau, važiuoju iki Radviliškio, o tenai pareisiu pėsčias į savo šiaudinę pastogę, kuri man brangesnė už viską.

— O kur buvote? — vėl paklausė Jonas.

— Brangus, sūnau! — drebančiomis lūpomis pasakęs tuos žodžius, senelis nuleido galvą žemyn; norėjo dar kažką pasakyti, bet nebegalėjo išstarti.

Nustebęs Jonas pradėjo raminti ir klausinėti kas atsitiko. Kiek nusiraminęs, nusišluostęs nuo pageltusių veidų ašaras ir užsirūkęs pypkę senelis pradėjo pasakoti toliau.

(Bus daugiau)

Vyr. pusk. L. Kvašys.

A. † a. 1 pėst. D. L. K. Gedimino pulko liktinis vyr. puskar. Kazlauskas.

Velionis gimė 1902 metais Vyžonių miest., Utenos apskr. Pašauktas kariuomenėn 1923 metais kovo 1 d. ir paskirtas 3 pėst. pulkan, kur baigė mokomą kuopą ir pakeltas į puskarininkio laipsnį.

1926 m. rugpjūčio 15 d. perkeltas į 1 pėst. D. L. K. Gedimino pulką.

Ramaus būdo žmogus ant savo pečių nešė sunkias atsakingas, bet jam malonias, žvalgų būrininko pareigas. Jo darbu viršininkai visuomet džiaugdavosi; valdiniai jį gerbė ir mylėjo, savo drausmingumu ir išauklėjimu visiems buvo pavyzdžiu. Bet negailėstinga mirtis š. m. gegužės 14 dieną išrovė jį iš mūsų tarpo.

Jo asmenyje pulkas nustojo gero, rimto, ramaus darbininko ir ištikimo Tėvynei sūnaus.

Viršila J. Akstinavičius.

Kaip latviai puošia savo karių kapus.

Savo karių kapus latviai vadina Brolių kapais. Tų kapų komiteto narių metinis susirinkimas buvo šiomis dienomis.

Iš darbų apyskaitos paaiškėjo, kad komitetas daugiausia rūpinosi ligi šiol paties darbo sutvarkymu: akmenų tašymu (piovimu), skulptorių dirbtuvės statymu, keltuvų (keliamojo krano) įtaisymu. Dabar tie darbai jau baigti, pradėtas statyti pats paminklas.

Skulptorius K. Zalytė baigia kirsti iš akmens sužeistų raitininkų grupę ir mano šią vasarą pastatyti. Jau kertama iš akmens ir antra sužeistų raitininkų grupė, kuri irgi šiais metais bus pastatyta. Akmenis veža į Rygą iš Alažų; darbas sunkus ir brangus, bet varomas beveik per kiaurus metus.

Per ištisus metus rūpinasi turtinti gėles, kuopti augalus, laistyti ir saugoti kapų tvarką.

Kad gautų pinigų kapams tvarkyti, komitetas yra išleidęs albumą „Atminimo vainiką žuvusiems didvyriams“. Išleisti aukų renkamieji lakštai, atsisakant nuo Naujų Metų vizitų. Buvo sudarytas vienas bažnytinės muzikos koncertas. Rygos miesto valdyba dykai davė kapams gėlių. Miesto įmonių valdyba atleido nuo mokesčio už elektrą ir vandenį. Per visus metus kapams paaukota 15.800 lt.

Komitetas rūpinasi ne tik Rygos, bet ir kitų vietų karių kapais, kur yra įsteigti to komiteto skyriai.

1927—28 metų samata numatyta 289.980 lt. Iš valdžios jau gauta 200.000 lt. Kitas komitetas mano surinkti už albumą ir iš aukų. („Lat. Kar.“ 121 nr.).

Lietuvos gyvenimas

Prof. A. Voldemaras išvyko į Ženevą. Ministeris pirmininkas ir užsienių reikalų ministeris prof. A. Voldemaras išvyko į Tautų Sąjungos tarybos posėdžius, kur bus tarp kitko svarstomas vokiečių skundas prieš Lietuvą.

Palengvinimas naujakuriams. Geležinkelių Valdyboj ruošiamas projektas papiginti kelionę geležinkeliais plytas vežti. Tuo norima remti statybą iš nedegamos medžiagos mūsų krašte. Šis palengvinimas labiausiai liestų naujakurius.

Vėliava ant pirmo mūsų laivo. Birželio m. 5 d. Vilhemshafene (Vokietijoje) pakelta Lietuvos vėliava ant laivo „Prezidentas Smetona“.

Naujas Sovietų atstovas. Birželio m. 10 d. naujas Sovietų Rusijos atstovas Lietuvai Arosevas, įteikė Respublikos Prezidentui savo įgaliavimus.

Radio. Birželio m. 12 d. Kauno radio stotis šventė metines savo sukaktuves.

Pasižymėjo lietuvė Italijoje. Neseniai italų karaliaus rūmuose įvyko koncertas, kuriame dalyvavo ir lietuvė dainininkė p. Ona Karvelienė. Karalienė gerėjosi jos gražiu balsu ir dėkodama už dainavimą p. Karvelienei padovanojo sidabrinę dėžutę su savo ženklu ir gėlėmis.

Lietuvių daina ir muzika. Birželio m. 5 ir 6 d. Klaipėdoj įvyko Maž. Lietuvos dainų šventė, kur dalyvavo 12 chorų su 855 dainininkais. Iš jų 3 chorai buvo iš Did. Lietuvos. Sąryšy su ta švente Klaipėdoj įvyko ir senovės lietuvių muzikos instrumentų paroda, kuri tęsėsi nuo birželio 4 d. iki 7 d.

Į dainų šventę atvyko be Klaipėdos krašto iš Did. Lietuvos, Tilžės krašto ir kitur.

Ir lenkai širmuliuoja. Policija Kalvarijoje rado išmėtytų priešvalstybinio turinio proklamacijų, rašytų nepriklausomų socialistų vardu. Bloga jų lietuvių kalba ir kitokie pažymiai rodo, kad jos yra spausdinamos lenkų pusej tikslu kirsinti lietuvių visuomenę.

Perkūnas ir gaisrai. Birželio m. 2 d. griaustinis trenkė į Veviržėnų bažnyčią (Kretingos apskr.). Išdaužė bokšto langus, atplėšė bažnyčios galą pierus ir apskaldė didžiąsias duris. Tą pačią naktį Širvintuose griaustinis sudegino 2 klojimus.

Be to, šiaip gaisrai sudegino Draginių kaime (Papilės val., Šiaulių apskr.) 9 trobesius ir to paties valsčiaus Radvinių kaime 11 trobesių. Abu kaimu padegė vaikai.

Lenkų šnipai. Kriminalė policija susekė lenkų šnipų organizaciją, dirbančią nuo 1925 m. Tos organizacijos štabas buvo Seinų apskr. o ryšiai Kėdainiuose, Vilkavišky ir Kaune. Suimti 7 žmonės. Vienas šnipų, atėjus policijai jį suimti, nusišovė.

Nušovė bėgantį. Naktį iš birželio m. 5 į 6 d. karo policijos patrulis apie 3 val. pastebėjo Nemuno gatvėj (Kaune) einantį žmogų. Patruliui šaukiant „sustok“, jis pradėjo bėgti. Patrulis ydamasis bėgantį, apie kelias dešimtis kartų šaukė stoti. Mątydamas, kad jis tikrai pabėgs, šovė į jį ir pataikė. Pašautasis yra vienas Kauno žydų prieglaudos auklėtinis.

Okupuotoji Lietuva. Nesuranda maldininkų. Lenkai per vainikavimą Ašros Vartų paveikslo moreje padaryti lenkišką „balaganą“, t. y. duoti tai šventei lenkišką vaizdą. Norėjo į šventę sutraukti apie 200.000 maldininkų, daugiausia iš Lenkijos. Bet pasirodė, kad viskas veltui. Tas skaičius jau per pusę sumažėjo, o kol sulauks pačios šventės, tai spėjama, kad norinčių važiuoti į šventę, atiras tik keletas tūkstančių. Ar tik neteks lenkams maldininkų mobilizaciją skelbti.

Bomba mokykloj. Kažkas įmetė į Rumšiškių (Vilniaus krašte) lenkų mokyklą bombą, kuri sprogsi apdraskė mokyklos vidų.

Laiškasėjo 14 metų. Nesenai Vilniuj vienas gyventojas gavo laišką, kuris 1913 m. yra išsiųstas iš Sibirus.

Nedarbas Vilniuj nemažėja, nežiūrint, kad ir vasara atėjo. Šiuo laiku priskaitoma Vilniuj 4920 bedarbių.

„Geradariai“. Lenkai Varšuvoj nutarė įsteigti lietuvių gudų reikalams komisiją su būstine Vilniuj. Tos komisijos pirmininku ir kitais žymesniais veikėjais yra visi lenkai. Lietuviai ir gudai nuo tokios „ponų malonės“ atsisakė.

Sarančius leidžia. Lenkai vasarai išsiunčia į sodžius 25 Švenčionių lenkų seminarijos mokinius, kurie turėsia praktiškai susipažinti su lietuvių kalba ir gyventojais. Mat, tikisi, gal būsintieji jų mokytojais sugebėtų lenkinti lietuvius.

Kariuomenės gyvenimas

Krašto apsaugos ministeris pulk. lt. Merkys išvyko atostogų. Jį pavaduoja ministeris pirmininkas prof. Voldemaras. Birželio m. 10 d. Vyriausiam Štabe buvo susirinkę Kauno įgulos dalių vadai ir įstaigų viršininkai susipažinti su savo šefu.

Prof. Voldemarui išvykus į Ženevą, kol jis sugrįš, krašto apsaugos ministerio pareigas eina kariuomenės vadas gen. Žukauskas.

Pulk. lt. B. Giedraitis paskirtas Lietuvos karo atstovu Latvijai, Estijai ir Suomijai. Birželio m. 10 d. išvyko į paskirtą vietą.

Mariampolės įgula. Karių kapai. Mariampolės įgulos karių kapus tvarko tam tikra komisija, kurios pirmininkas yra nenuilstamas 9 p. pulko gydytojas kap. Abraitis, nariai: pulko kapelionas kun. M. Petrauskas ir vyr. leit. Grušeckas.

Parapijos kapuose yra palaidoti 42 kariai. Jų kapai aptaisyti cementu, kai kur jau pastatyti ir geležies betono kryželiai su parašais. Veik trečdalis ten palaidotų karių nežinomų pavardės. Kapines tvarko pulkas, gelėmis dabina sesutės — saulės.

Šiemet išgauta parapijos kapinėse atskira vieta kariams laidoti; ji jau gražiai sutvarkyta, vidury padarytas iš velėnų ir gėlių Vyties kryžius; aikštelė aplink medžiais ir gelėmis apsodinta.

Pinigų kapams sutvarkyti išleista per 1.120 litų, jie visi gauti iš pulko ekonomijos sumų.

Manoma dar pastatyti, užbaigus statyti kryželius, ir bendrą žuvusiems paminklą.

Aplankius Mariampolės įgulos karių kapus, žmogus manai, kad viską galima padaryti, jei tik yra gerų norų. Tą įrodė gyd. kap. Abraičio naudingas ir sektinas darbas.

R. B.

9 pėst. Liet. Kun. Vytenio pulkas. Sekminių šventėms turėjome gražių pramogų: pulką aplankė iš Kauno Valst. Teatro artistų trupė, kuri pirmąją švenčių dieną ka-

reivių rūmų saleje suvaidino pagarsėjusią P. Vaičiūno 4 v. komediją „Patriotai“, o antrąją — dvi komedijėli, atliko keletą baletų miniatiūrų ir padainavo vieną kitą ariją bei siaip dainelių. Antrosios dienos koncertinę programos dalį išpildė Operos artistai p. p. Oleka ir Dautartas. Vaidinotojams iškelta gausių bei triukšmingų ovacijų.

Abu spektakliu suteikė nemenko malonumo bei pasitenkinimo pulko kariams, kurie labai norėtų, kad tokių pramogų jiems būtų surengiama kuo dažniausiai.

Viršila A. Beilas.

Mokomas eskadronas. Gegužės 29 dien. buvo suardytas eskadrono išleistuvės. Apsilankė kavalerijos inspektorius, kavalerijos pulkų vadai ir įgulos viršininkas. Kavalerijos inspektorius sveikino sėkmingai baigusius Mokomą eskadroną ir geriausiai baigusius apdovanojo sidabriniais laikrodžiais. Visiems baigusiems įteikti liudymai. Išleistuvių pietuose dalyvavo visi viršininkai. Laikė pietų griežė orkestras. Vakare buvo šokių vakarelis, į kurį apsilankė daug svečių. Tokios malonios išleistuvės visuose paliko gražiausių atsiminimų.

Mokomolas.

Karo Policijos Mokykla. Birželio 5 dieną ruošėme šokių vakarelį. Grojo mūsų pačių stygų orkestras.

Jaunas kareivis.

2-as artilerijos pulkas. Gegužės 25 d. pulko karių klube vaidinta „Ant bedugnės krašto“. Vaidinimas, palyginus su kitų laikų vaidinimais, pavyko labai gerai. Žmonių buvo daug. Pasibaigus vaidinimui, kiek pašokę ir pažaidę 1 val. linksmūs ir patenkinti išsiskirstėme.

Mažutis.

Drausmės kuopa. Drausmės kuopa tai pataisos mokykla. Čia tvarka labai griežta ir teisinga. Daugelis savo laiku nesugebėję savęs sutvarkyti, išmoks kaip tą atlikti vėliau. Mūsų vadas labai gerai supranta žmones, jų visus blogus palinkimus, ir todėl jam sekasi tokį sunkų darbą dirbti.

Kuopoje yra knygynas ir laisvalaikiais kiekvienas gali pasiskaityti. Dažnai būna paskaitos, kurias laiko vyr. leit. Janickas. Paskaitos labai įdomios. Svetimo pamokas veda prityrę puskarininkiai.

Nemuno banga.

Užsieniai

Lenkams riestai su prekyba. Lenkų laikraščiai skundžiasi, kad jiems blogai sekasi su prekyba. Tenka daugiau pirkti iš užsienio, negu jam parduoti. Per vieną š. m. balandžio m. 30 milijonų zlotų daugiau pirko, negu pardavė. Tuo būdu susidaro pavojus lenkų zlotui ir jis vėl gali pradėti kristi. Tą pavojų laikinai galėtų pašalinti, jeigu kas nors paskolintų lenkams lengvomis sąlygomis pinigų, bet iki šiol to nematyti. Be to, pastaruoju laiku daugiau išvežama iš Lenkijos žaliavos, negu jų išdirbimų. Tokie reiškiniai labai nesveiki lenkų pramonei, nes gresia pavojus užsidaryti daugumai dirbtuvių ir nedarbui padidėti.

Nederlius Lenkijoje. Taip pat lenkų laikraščiai rašo, kad šiemet gresia Lenkijai nederlius. Žuvo 50% rugių, 30% kviečių ir t. t. Vasarojaus ir žiemkenčių javų derlius šiemet bus apie 40% mažesnis, negu paprastai.

Komunistai Lenkijoje širmuliuoja. Pastaromis dienomis, protestuodami prieš jų sąrašų panaikinimą per rinkimus į Varšuvos miesto tarybą, buvo suruošę Varšuvoj demonstracijų. Policijai teko juos išvaikyti. Per susirėmimą sužeista keletas žmonių.

Sprogo lenkų parako sandėlis. Birželio m. 6 d. ties Krokuvu sprogo apie 40.000 kgr. parako ir daug kitokios sprogstamosios medžiagos. Nuo sprogimo sugniauta keletas bažnyčių ir daug namų; išbirejo visų Krokuvos miesto namų langai. Taip pat nukentėjo keletas kaimų. Nuo bėgių numestas keleivių traukinys, sužeidęs daug keleivių. Lenkų laikraščiai praneša, kad esą keliasdešimt žmonių užmušta ir apie 500 sužeista. Spėjama, kad už-

užmuštų ir sužeistų skaičius yra dukart didesnis, negu spauda praneša. Krokuvos miestas ir apylinkės atrodo kaip po žemės drebjimo. Nuostolių yra padaryta apie keliolika milijonų zlotų.

Nors sprogimo priežasties dar neišaiškino, bet spėjama, kad čia yra kieno nors darbas. Keletas žmonių, kaltinamų tame darbe, jau suimta.

Nužudė Sovietų Rusijos pasiuntinį. Birželio m. 7 d. Varšuvoj Vilniaus rusų gimnazijos mokinys B. Kaverda nužudė Sovietų Rusijos pasiuntinį Lenkijai Voikovą. Kaverda suimtas. Taip pat suimta Lenkijoj ir daugiau rusų monarchistų.

Ir Sovietuose žudynės. Birželio m. 7 d. Leningrade nežinomi asmenys užpuolė centralinį komunistų partijos klubą, kur posėdžiavo istorinio materializmo būrelio nariai. Viena bomba sprogusi suardė kambarį ir sužeidė 35 ten posėdžiavusius žmones. Tą pačią dieną tarp Minsko ir Zdanovičių nužudytas Gudijos politinės valdybos įgalotinio pavaduotojas Opanskis ir jo šoferis; du palydovai sužeisti. Jie vežėsi lenkų karininką, perėjusį sieną ir įtartą šnipinėjimu.

Sąryšy su klubo išsprogdinimu ir Opanskio užmušimu sušaudyta 20 asmenų.

Trems. Vokiečių spauda praneša, kad Sovietų Rusija esanti nusistaciūsi ištremti iš S. Rusijos visus Anglijos piliečius.

Anglijos vidaus reikalų ministeris žemoosiuose rūmuose pasakė, kad anglų vyriausybė, nors ir nutraukė santykius su Sovietais, bet nemananti varžyti prekybos tarp Anglijos ir Sovietų. Sovietų prekybininkams bus taikomos tokios pat teisės, kaip ir kitiems.

Nusileido. Paryžiuj pasirašyta Sovietų Rusijos ir Prancūzijos skolų sutartis. Sovietai pripažino ir caro skolas. Išsimokės per 62 metus po 75.000 000 aukso frankų. Prancūzai pažadėjo paskolinti Sovietams 500.000.000 aukso frankų.

Vėl perlėkė vandenyną. Amerikos lakūnas Chamberlainas ir jo palydovas Levine perskrido Atlanto vandenyną. Išlėkė iš Amerikos birželio m. 7 d. nutūpė Berlyne. Tai jau antras Atlanto vandenyno perlėkimas. Pirmąkart Lindbergas nenusileisdamas perlėkė 5708 klm., o pastarieji — 6283 klm.

Nutrūko Jugoslavijos ir Albanijos diplomatiniai santykiai. Albanai tremia iš savo krašto Jugoslavijos piliečius.

Ivairūs gamtos prajovai. Skėriai užpuolė didelius Sovietų Rusijos laukų plotus. Užpulti plotai turi apie 250.000 ha. Kovai su skėriais siunčiami aeroplanai. Sovietų Gudijoj dėl didelių viesulų ir lietaus buvo sustabdytas geležinkelių judėjimas ir nutrauktos telegrafo ir telefono vietos. Olandijoj per viesulas užmušti 25 žmonės, sužeista keli šimtai ir 5 kaimai pusiau sunaikinti. Berlyne staiga pakilus karščiui mirė nuo jo keliolika žmonių. Be to, atėjusios iš Olandijos viesulos, Vokietijoj irgi pridirbo nuostolių. Lingo apskr. nuo 300 namų nuplėšti stogai, 10 namų visiškai sugriauta, keletas žmonių užmušta ir apie keletą dešimčių sužeista. Kitose apskrityse irgi panašiai įvyko. Ties Hela žaibas uždegė vieną motorinį būrinį laivą.

Birželio m. 2 d. dėl didelių karščių Budapešte (Vengrijoj) susirgo keli šimtai žmonių.

Karo kronika

Jugoslavija užsakė Prancūzijoj 3 nardomuosius laivus.

Kinijoj. Žiemų kariuomenė vis dar tebetraukiasi. Pietų kariuomenė artinasi prie Pekino. Žiemų kariuomenės generolai jau veža iš Pekino savo šeimas, turtus ir syarbesnius dokumentus. Amerikos karo jėgoms žiemų Kinijoj įsakyta nesipriešinti pietų kariuomenei. Po dviejų

dienų kautynių gen. Čankaišeko kariuomenė nugalėjo Kiansu Santungo provincijų žiemų kariuomenę, kurios didelė dalis perėjo pietiečių pusėn. Pekiną nori paimti ir kiniečių komunistų Hankou kariuomenė, bet jie pirmučiausia nori sunaikinti nuo jų atsiskyrusį gen. Čankaišeką, kuriam pastaruoju laiku sekasi. Bet šis jų noras, be abejonės, veltui nueis.

Žiemų kariuomenės generolas Čangtsolinas paskelbė duosias pusę milijono dolerių tam, kuris jam pristatys savo priešininkų generolų Čankaišeko, Feipisiano ir Tanšenci galvas. Japonai, amerikiečiai ir anglai vis dar gabena daugiau savo kariuomenės į Kiniją.

Sporto kronika

Lietuva.

LFLS — „Makabi“ 3:1 (2:1) LFLS naudai. Pirmas š. m. LFLS su „Makabi“ susitikimas buvo gan skandalingas. „Makabi“ nepripažino paskirto teisėjo pendelio LFLS naudai, teisėjas po to pasitraukė iš aikštės, sykiu apleido aikštę ir LFLS. Po viešo „Makabi“ kapitono atsiprašymo prieš teisėją, rungtynės buvo tęsiamos. Žaidimas buvo labai šiurkščias.

Makabi Spilvereinigung (Eitkūnai) 4:2 Makabi naudai. Antras Spilver. pasirodymas Kaune pasibaigė pralaimėjimu.

Aviacija — 5 pėst. pulkas 4:1 aviacijos naudai.

2 p. p. — 5 pėst. pulkas 1:0 2 p. p naudai.

Karo Mokykla — Technikos pulkas 8:3 Karo Mokyklos naudai. Karo Mokykla pasirodė gan aukštoj formoje savo kūno išsilavinimu, judrumu ir kamuolio valdyme, ko trūksta visoms kitoms Kauno igulos kar. dalių komandoms.

Amatiers (Ryga) — Makabi 1:0 (1:0) Amatiers naudai.

LFLS — Amatiers 3:0 (1:0) LFLS naudai. Ši latvių futbolo komanda (iš aukštesniosios lygos) turėjo Kaune dvejus rungtynes. Pirmas rungt. su „Makabi“ l. imi. Antrą dieną rungtis su LFLS; čia svečiai turėjo jau rimtesnį priešą, nors iš pradžių latviai spaudė LFLS, bet greit vaizdas pasikeitė: LFLS paėmė iniciatyvą į savo rankas ir gražia kombinuote užtarnautai laimi.

Moravska Slavia atvyksta Kaunan. Liepos mėn. pradžioje į Kauną atvyksta čekų provincijos futbolo komanda „Moravska Slavia“.

Dar treneris. Lietuvos Sporto Lygos kviečiamas šiomis dienomis į Kauną iš Čekoslovakijos atvyko sporto treneris p. Ferastenko, kuris mūsų sportininkus treniruos lengvosios atletikos, bėgimo, šokimo, žaidimo ir kito.

Užsieniai.

Šveicarija laimi tarptaut. šaudymo rungtynes. Romoje pasibaigė VII tarptautinės šaudymo rungtynės. Sulig taškų skaič. pirma vieta teko Šveicarijai 5379 tšk., antrą Švedijai 5309 tšk. ir trec. Amerikai 5272 tšk.

Latvių „laimėjimai“. Per įvykusias š. m. tarpvalst. futbolo rungt. su Švedija Latvija pralaimėjo bendru rezultatu (per 3 rungtynes) 24:1 Švedijos naudai.

Danija — Norvegija 1:0. Tarptautinės rungtynės

Naujas pasaulinis rekordas. Amerikos studentas Kerr as pastatė naują pasaulin. rekordą šokime su kartimi, persokdamas 4,26 met. Senas pasaulinis rekordas priklausė irgi Amerikai 3,95 metr.

Rapid (Viena) Arsenal (Kairas) 9:2 (2:2). Gastroluojanti dabar Europoje Aigipte futbolo komanda smarkiai pralaimi jau antrą kartą. Pirmą kartą žaisdama prieš Prahos „Sparta“ pralaimėjo 10:2. Aigipto komanda žadanti atvažiuoti ir Kaunan. Komandos sąstatas: 6 negrai ir penki arabai.

Skaitytojų balsai

Amerikos lietuvių p. Valukonio, atsiųsto „Kario“ redakcijai, laiško ištrauka:

..... Labai malonu pasiskaityti mūsų brolių — kareivių laikraštį „Kari“, kuriame ginama mūsų brangioji tauta ir motina — Lietuva nuo raudonųjų „apaštolų“, jų sėbrų ir laisvamanybės... Mes, Amerikos lietuviai, džiaugiamės Lietuvos karių narsumu ir pasišventimu, stovint Lietuvos nepriklausomybės sargyboje... Linkime jums, kariai, Dievo palaimos, sveikatos ir laimės...“

„Kariui“ rašykime be atlyginimo.

Rašydamas „Kariui“ visuomet galvoji, kaip redakcija pasiels su žinute: dės ar ne, ir nekantriai lauki ketvirtadienio, kada parneša „Kari“. O sulaukęs, pirmą pirmiausia, ieškai savo straipsnio; neradęs — jauties nelabai jaukiai, o radęs — junti nepaprastą pasitenkinimą sieloj ir širdis ragina rašyti daugiau.

Bet jeigu mes, radę patalpintą „Karyje“ savo žinutę, reikalaujame iš redakcijos atlyginimo, tai, mano supratimu, darome negerai: garbę perkame už pinigus.

Redakcija, aš manau, perskaičius apmokamas korespondencijas, silpnesnę ir šiek tiek svyruojančią žinutę, į laikraštį nededa, bet visai kitaip elgiasi su neapmokamomis korespondencijom — jas kiek galint sutvarko ir įdeda.

Mano nuomone, jei mes pasišvęstumėm veltui dirbti savo laikraščiui, tai redakcija, turėdama mažiau išlaidų, be abejo, net padidintų laikraštį, kad įdėtų visas gautąsias žinutes.

Tai gi pagalvokime, ar verta už mažmožius reikalauti atlyginimo, tuo labiau, kad dirbame patys sau ir kad nuoširdus redakcijos aciū yra didesnis atlyginimas, negu pinigai.

Vyr. pusk. Ambrozaitis.

Šokiai.

Kai kur vakarėliuose tenka matyti, kad jaunuomenė griebiasi svetimtautiškų šokių, visiškai pamiršdama savus.

Lenkiškas krakovekas, ypač yra įsisenėjęs jaunimo ir kareivių tarpe, o tuo tarpu gražus ir žavinantis lietuviškas klumpakojis visiškai užmirštas.

Negražu užmiršti tai ką paliko mums mūsų tėvai. Gėda taip daryti, jaunime, gėda!

Vargūnas.

Laivyno reikalu.

Kareiviai gaudami pasiskaityti laikraščių, įgyja daug įdomių žinių, bet labiausiai jiems parūpo žinios apie Lietuvos laivyną, kurios nuolatos kartojasi tai viename, tai kitame laikraštyje, tik jiems neaišku, kodėl visuomenė neatsiliepia darbu.

Laivynas ne grybas, po lietaus neišdygs — ne šiandien, tai rytoj tie patys pinigai bus reikalingi jam įsteigti; tai nėra ko laukti. Keletą kartų teko girdėti kalbant kareivius apie laivyno reikalingumą, prie kurio steigimo jie mielu noru prisidėtų po kelis savo centus kas mėnuo. „Kariuomenė savo surinktais pinigais turi paleisti pirmutinį laivą į jūras“ — visi girdėti pasikalbėjimai baigdavosi šiais žodžiais.

Valstybės išdas tebėra sunkioje padėtyje, todėl reikia šią gražią ir girtiną mintį plėsti visuomenėje, o vyrausybė visada padės.

Juo toliau tas darbas bus vilkinamas, juo daugiau ir daugiau kraštas turės nuostolių, nes diena iš dienos pre-

kyba jūromis vis didėja, o mūsų tėvynę tolimi kaimynai težino tik ant popierio-žemėlapiu.

Laukiame savo vadų nuomonės, o taip pat ir kitų asmenų šiuo klausimu išsitarant, ir reikalinga pradėti darbą, kurio laukia mūsų tėvynė.

— Nėra pasaulyje to darbo, kurio nebūtų galima nuveikti bendromis jėgomis, — sako koperacijos tėvai, ir mes pakartokime jų žodžius ir nuveiksim visas kliūtis.

Vituryš.

I atsarginius.

Iki kareivis tarnauja kariuomenėje, tol jis jos dvasia yra persiėmęs, bet išėjęs į atsargą greitai pamiršta savo kariuomenės dalį, ten paliktus draugus. Atsarginiai! argi manote, kad į atsargą išėję kitus tikslus turite? Tiek aktingoje tarnyboje esant, tiek atsargoje mūsų visų tikslas vienodas. O jeigu tikslas vienodas, tai mums reikalinga tamprūs ryšius palaikyti. O kaip palaikyti tuos ryšius, gyvenant po visą Lietuvą išsisklaidžius? Tikrai per karišką literatūrą, mūsų dvasios stiprintoją „Kari“. Tad nepamirškite jo, skaitykite jį ir rašykite jam. Tada tik tarp mūsų tamprūs ryšiai bus, o tie ryšiai mums būtinai reikalingi. Atsiminkime, jei ne šiandien, tai rytoj Vilnių vaduosim visi kartu.

Vyr. pusk. Laukys.

Kritika ir bibliografija

Senuolių takais. 4 pėst. L. K. Mindaugo pulko neperiodinis leidinys 2 Nr. Išleido pulko švietimo vadovai. Spausdinta „Svyturio“ spaustuvej Kaune. 16 puslapių, didelio formato, 8 iliustracijos.

4 pėst. L. K. Mindaugo pulkas savo metines sukaktuves mini atskirais leidiniais. Ir šis leidinys („Senuolių takais“) yra išleistas 8 metų sukaktuvėms paminėti. Jame rasi visko: ką kas galėjo tą davė. Patriotiški straipsniai pinasi su garbingais atsiminimais, eilėrašciais, scenos dalykėliais, mintimis. Tas viskas taip gražiai supinta, vykusiai parinkta, pajvairinta iliustracijomis, kad miela ne tik skaityti, bet ir pasiziūrėti. Mindaugiečiai turi būti dėkingi savo švietėjams už tokio leidinio išleidimą, o kitiems pulkams gali būti gražiu pavyzdžiu panašiu būdu minint savo sukaktuves. Kareivis, gavęs per pulko šventę tokį leidinį, brangins jį kaip relikviją.

Vilniaus Sonetai, Julius Lendre. 24 psl. Kaunas, 1927 m. Kaina 80 cent.

Tai patriotiško turinio eilėraščių rinkinys (elegijos, oda). Gražiai išleista.

Padėkos.

I
Majorui Masiuliui ir techn. pulko vyr. pusk. Medvec-
kui, pirmajam už patarimus ir tikslus nurodymus, antram už
radio aparato surinkimą ir įrengimą Kauno Įgulos kareivių
klube (be atlyginimo) to klubo v-ba reiškia širdingiausią
padėką.

*Kauno Įgulos Kareivių Klubo
Valdyba.*

II
Aviacijos karininkams, viršiloms, puskarininkiams ir
laisvai samdomiems, pareiškusiems man užuojautos, mirus
mano motinėlei, ir suteikusiems piniginę paramą jos lai-
dotuvėms, reiškiau nuoširdžiausią padėką,

Vyr. psk. St. Čepulis.

Leidžia Vyr. Št. Karo Mokslo Valdyba || Redaktorius kapitonas T. ŠAKMANAS.

Valstybės Spaustuovė Kaune, kampas Duonelaičio ir Gedimino g.